

**[Justitsministeren.]**

problemerne kan overføres til et kontor i justitsministeriet. Det er muligt. Der kan tænkes alle mulige løsninger af situationen, men endnu er det altså ikke afklaret, om statsamterne skal væk, eller om overformynderiet skal væk, og mit personlige indtryk har været det, at man har spillet fra begge sider på at finde ud af, at det ene skulle til det andet, og det andet skulle til det ene, og derfor må det være rimeligt, at der i hvert fald bliver et års tid til at få afklaret disse problemer. Jeg takker for, at den overvejende stemning var at give mulighed for denne overvejelse.

Så skal jeg føje til i forbindelse med hr. Gudmes opfordring, at det er ikke meningen, at der skal en ny udsættelse til. Det er helt klart, at man skal have lejlighed til at sunde sig. Der er nogle, der tænker hurtigere end andre, men det er undertiden fornuftigt i statsadministration, at man ikke forhaster sig, når man skal sunde sig. Men jeg skal love, at der ikke bliver tale om, at man sunder sig længere, end det er nødvendigt for en normal hjernes arbejde med at tænke sig om.

**Biltzing (V):**

Det er lige en kort bemærkning i anledning af hr. Tange, der siger, der ingen grund er til at vente og se, vi kan lige så godt nedlægge overformynderiet med det samme. Hr. Hagen Hagensen var lidt inde på den samme indstilling, men dog lidt mere med: lad os vente og se. Jeg vil godt lige sige til hr. Tange, at der er jo et problem — det er ikke problemet — og det er tjenestemandsansættelsen. Før revisionen i 1969 var vi inde på, at tjenestemænd ikke kan forflyttes mod deres vilje, og hvis vi glæde og fro går hen og lukker butikken nu, så står vi med nogle, der skal have ventepenge og hele det apparat dér. Jeg kan ikke rigtig tro, at fremskridtspartiets ordfører vil være med på den. Jeg mener, det klogeste er, at vi lige ser, hvad der kommer ud af de undersøgelser, der er i gang. Hvad tjenestemandsproblemet angår, så vil det jo mindskes; antallet af tjenestemandsansatte under de gamle regler er jo jævnt dalende. Spørgsmålet vil antagelig ikke give anledning til problemer ved en revision eller en nedlæggelse af overformynderiet i 1976-77.

**Tange (FP):**

Mine bemærkninger om, at overformynderiet skulle nedlægges nu og her, skal ikke forstås således, at det skal være lige i morgen eller i overmorgen vi skal nedlægge overformynderiet. Meningen med min udtalelse er, at vi skal gå i gang med at tilrettelægge ophævelsen og nedlæggelsen af overformynderiet, så har vi to år længere tid til at afvikle det i, hvis vi bestemmer os til det nu. Hvis vi udskyder revisionen, så skal vi til om 2 år at begynde forfra og spekulere på, hvor vi eventuelt får de embedsmænd anbragt henne, der bliver måske oven i købet ansat nye i de 2 år, og så er problemerne nøjagtig ligesom i dag. Vi kan nøjagtig lige så godt i dag tage stilling og sige, at det skal nedlægges, og så vedtage en afviklingsperiode. Vi kan i udvalget — det går jo ikke så stærkt — tilrettelægge det og indhente de forskellige udtalelser og undersøgelser, der selvfølgelig skal til, før vi kan få det nedlagt.

Jeg mener altså, at vi i udvalget bør behandle sagen og tage stilling til, hvornår overformynderiet skal nedlægges, og tilrettelægge nedlæggelsen i god tid, i stedet for at vente to år, for det er ligesom jeg kan forstå på de forskellige ordførere, der har været oppe i dag, at de fleste er indstillet på, at overformynderiet har overlevet sig selv.

Hermed sluttede forhandlingen.

*Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.*

**Første næstformand (Grete Hækkerup):**

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

*Første behandling af forslag til lov om ændring af retsplejeloven, lov om forbrugerklagenævnet og lov om retsafgifter. (Forbrugersager, bødeforelæg på stedet m. v.).*

(Lovforslag nr. 96. Fremsat 28/2 75).

Lovforslaget sattes til forhandling.